

Lukutavoite

Chelsea Mortensen
(Perustuu tositapahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Anders kuunteli, kun hänen siskonsa luki perheen tutkiessa pyhiä kirjoituksia. Hän yritti seurata lukemista tabletiltaan. Mutta oli vaikea keskittyä sanoihin.

Andersilla oli aina ollut vaikeuksia lukea. Viime vuonna hän oli saanut tietää, että hänellä oli lukihäiriö. Lukihäiriö on oppimisvaikeus, jonka vuoksi lukeminen on vaikeaa. Hänen aivonsa sekoittivat sanoja ja kirjaimia, ja hänen katseensa hyppi sivun yli, kun hän yritti lukea.

Hänen siskonsa sai luettua jakeensa, ja hänen veljensä luki seuraavan. Mutta Anders ei lukenut. Hän ei pitänyt ääneen lukemisesta. Sanojen suurentaminen tabletilla auttoi hieman. Mutta hän vihasi sitä, kuinka hidasta ja kömpelöä hänen lukemisensa oli.

Hän teki niin paljon virheitä! Hänen oli tehtävä kovasti töitä sellaisen asian eteen, joka tuntui helpolta kaikille muille.

Kun Andersin perhe lopetti lukemisen, he katsoivat videon. Siinä kerrottiin Lasten ja nuorten ohjelmasta.

”Asettakaa henkilökohtaisia tavoitteita, jotka panevat teidät venymään ja haastavat teitä”, vanhin Gong sanoi videolla. ”Löytäkää uusia kykyjä, mielenkiinnon kohteita ja taitoja.”*

Anders mietti tavoitteita, joita hän voisi asettaa. Ehkäpä hän voisi oppia leipomaan pikkuleipiä. Tai pelata jalkapalloa paremmin!

Sitten hän katsoi pöydällä olevaa Mormonin kirjaa.

* Face to Face -tapahtuma vanhin Gerrit W. Gongin kanssa, maailmanlaajuisen lähetys, 17. marraskuuta 2019, Evankeliumiaiheinen kirjasto.

Se, että oppisi lukemaan paremmin, ei kuulostanut kovin hauskalta tavoitteelta. Mutta hän halusi pystyä lukemaan pyhiä kirjoituksia perheensä kanssa.

”Minä tiedän, minkä haluan tavoitteekseni”, hän sanoi isälle.

”Mikä se on?” isä kysyi.

Anders otti Mormonin kirjan käteensä. ”Haluan lukea Mormonin kirjasta yhden jakeen ääneen joka päivä.”

”Se kuulostaa hienolta tavoitteelta”, äiti sanoi. ”Milloin haluat aloittaa?”

”Juuri nyt!”

Anders meni omaan huoneeseensa ja sulki oven. Hän ei halunnut kenenkään kuulevan häntä. Sitten hän avasi Mormonin kirjansa. Hän sekoitti joitakin sanoja, mutta ensimmäisen jakeen loppuun lukemiseen meni vain minuutti. *Se ei ollut hassumpaa*, hän ajatteli.

Anders luki yhden pyhien kirjoitusten jakeen joka päivä. Se oli kovaa työtä! Hänestä ei edes tuntunut, että hänestä oli tulossa parempi. Mutta hän jatkoi lukemista.

Sitten yhtenä päivänä koulussa hänen opettajansa sanoi: ”Vau! En voi uskoa, kuinka nopeasti sinä opit.”

Anders nosti katseensa kotitehtävästään. ”Ihanko totta?”

Opettaja nyökkäsi. ”Olet kehittynyt tosi paljon.”

Anders katsoi paperissaan olevia sanoja. Ne olivat paljon helpompia lukea kuin ne olivat olleet aiemmin. Hänen tavoitteensa harjoitella pyhien kirjoitusten lukemista oli auttaa häntä oppimaan myös koulussa.

Kun hän tuli kotiin, hän juoksi yläkertaan lukemaan pyhiä kirjoituksiaan. Kun hän katsoi sivua, sanat kieppuivat yhä ympäriinsä. Mutta oli helpompaa saada selville, mitä niissä sanottiin.

Anders oli innoissaan perheen pyhien kirjoitusten tutkimisesta sinä iltana.

”Hei, isä”, Anders sanoi. ”Voinko auttaa tänään lukemisessa?”

Isä hymyili. ”Se olisi hienoa!”

Anders seurasi mukana tarkoin, kun hänen veljensä ja sisarensa kaikki lukivat jakeen. Kun oli hänen vuoronsa, hän luki jakeen hitaasti varmistaakseen, että jokainen sana oli oikein. Kun hän oli lukenut, hän kohotti katseensa. Kaikki hymyilivät hänelle.

Vaikka Anders ei ollut täydellinen lukija, hän oli ylpeä itsestään. Hän tiesi, että kun hän tekisi lujasti töitä, taivaallinen Isä auttaisi häntä aina. ●

KUVITUS KELLY SMITH